

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

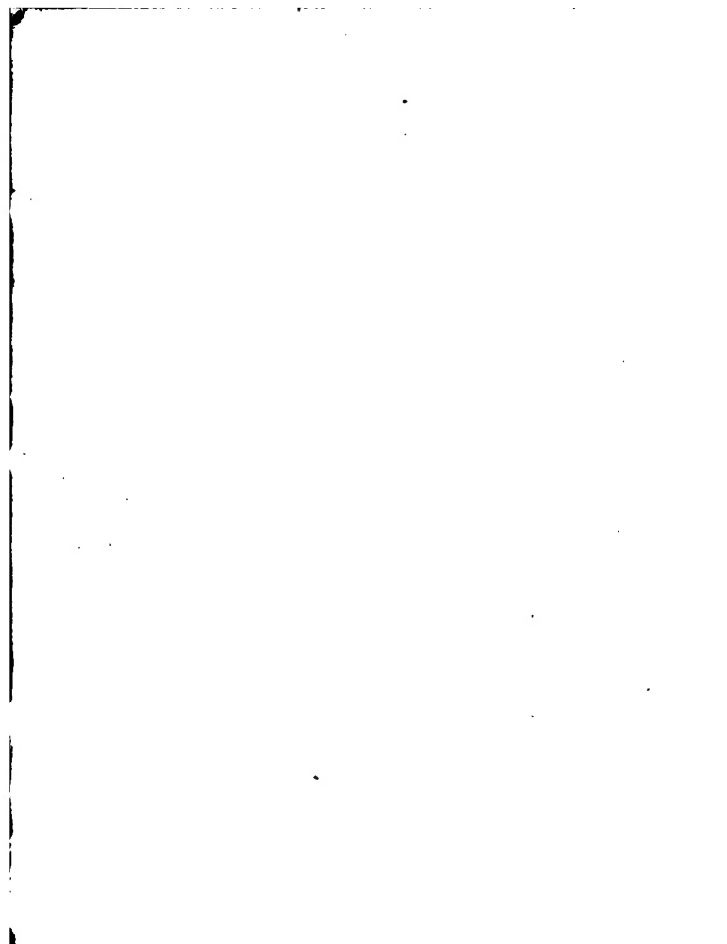
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600085453V

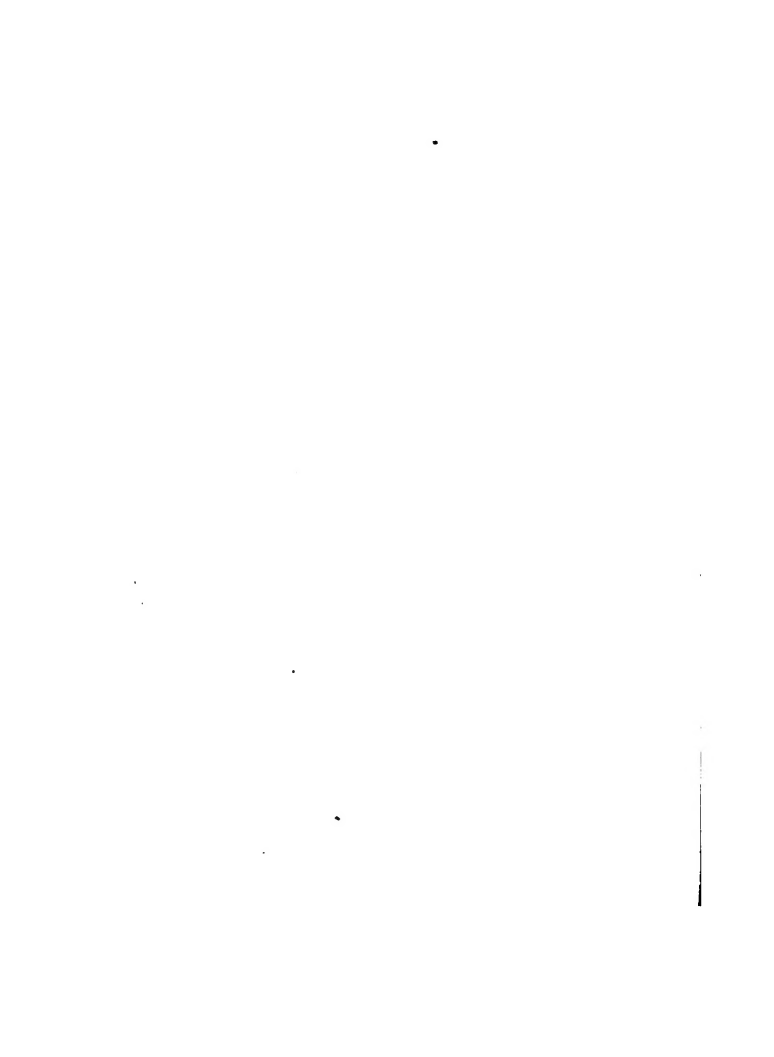

600085453V

600085453V

TPAXINIAI.

THE

TRACHINIÆ

OF

S O P H O C L E S.

WITH SHORT ENGLISH NOTES
FOR THE USE OF SCHOOLS.

OXFORD,

AND 377, STRAND, LONDON.

JOHN HENRY AND JAMES PARKER;

M DCCC LVI

292. g. 120.

PRINTED BY MESSRS. PARKER, CORN-MARKET, OXFORD.

DRAMATIS PERSONÆ.

- ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.** (Wife of Hercules.)
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ. (Maid-servant to Dejanira.)
ΤΛΛΟΣ. (Son of Hercules.)
ΧΟΡΟΣ. (Chorus of Trachinian Girls.)
ΑΓΓΕΛΟΣ. (Messenger.)
ΛΙΧΑΣ. (Bearer of the Robe.)
ΤΡΟΦΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

MUTÆ PERSONÆ.

- ΙΟΑΗ.** (New Love of Hercules.)
Group of Captives.

PLOT.

DEJANIRA, during Hercules' absence,—first, anxious for his safety, then jealous of his love,—sends him, as a love-charm, a poisonous garment, unconscious of its nature.

Finding, too late, her error, she commits suicide. Hercules dies in agony.

Hyllus, by reproaching her, as intentionally offending, drives her to her death. He afterwards knows that she erred unconsciously, and endeavours to excuse her to his father before his death.

ANALYSIS.

SOLILOQUY of Dejanira,—describing the anxieties which preceded her marriage, and now her anxieties about Hercules.

for 49. Enter Attendant, who suggests that Dejanira send
re Hyllus to enquire after his father.

Hyllus converses with Dejanira on the matter,—hears
er her account of the prediction of Hercules' fate,—and goes
off in search of Hercules.

ig, 95. Chorus invokes the sun to shew where Hercules is,
red —and encourages hope as to his fate.

her 140. Dejanira descants more on the cause of her
anxiety.

180. Enter Messenger, announcing Hercules' well-being, and approach homewards.

205. Joy-song of the Chorus at the news.

235. Enter Lichas, who informs Dejanira of Hercules' new love.

The truth of this is brought out by a cross-questioning of the Messenger.

Upon this Dejanira prepares the robe as a love-charm, to recover the affection of Hercules, which she sends (630) by Lichas.

635. Chorus prays a blessing on Hercules' return,—success to the charm.

663. Dejanira's fears as to the robe are awakened, which she communicates, with the cause of her misgiving, to the Chorus (673).

703. The Chorus endeavours to stay her fears.

735. Hyllus enters, bearing news of the poisonous effect of the robe, and describes Hercules' agony.

871. The Nurse enters, and announces Dejanira's suicide.

947. Dirge-song of the Chorus.

970. Entrance of Hercules, borne on a litter.

983. The spasms of poison rouse him.

1045. Hercules laments his fate,—and most bitterly of all, the nature of his death. He invokes death to rid him from agony.

1115. Hyllus gradually explains to him that Dejanira was an unwitting agent, and the Centaur the real cause.

1156. Hercules recognises the fulfilment of prophecies

of his death,—since he really is perishing through the instrumentality of one no longer living.

1221. He commends Iole to Hyllus, and charges Hyllus to put him on the pyre (1259).

1673. Hyllus gives the command to the attendants, and justifies the deed.

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

(ii. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῶν ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμῆι, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης φησὶ, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὖξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοὺς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται.

γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεί, κονδύλω παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίου γενομένου τοῦ συμβεβηκότες συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήῦκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐθηον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημεν μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσω διακομίζειν. ὁ δὲ πορθομένων αὐτὴν ἐπεχειρεῖ βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν· ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τὸν τε ἰὼν ἀφήκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὥς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήῦκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὐθις ἐκείθεν Αἰγυμῖφ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγούντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἄπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παιδῶν, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον.

παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προῦκαλείτο αὐτὸν
 Κύνκος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ καὶ τοῦτον
 ἀπέκτεινεν. ὥς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ
 βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὀπλῶν παρίεναι, κωλυόμενος δὲ
 παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τρα-
 χίνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμω-
 ρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ
 Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνη-
 μιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν
 πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς
 ἀποθανόντας, Ἰππασον τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ
 Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας
 τὴν πόλιν, ἤγεν Ἴόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς
 Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύ-
 σατο. μέλλων δὲ ἱεουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν
 ἐσθήτα οἶσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἴόλην
 Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγα-
 πήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥύνει αἷμα
 Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὥς δὲ θερμανθέντος
 τοῦ χιτῶνος ὁ ἴδς τῆς ὕδρας ἡσθίετο, τὸν μὲν Λίχαν
 κατέβαλεν, εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηιά-
 νειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ
 ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς
 πρεσβύτερος, τὴν Ἴόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενό-
 μενος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας,
 ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας
 παριῶν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα
 παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται
 νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνα-
 πέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἦβην τὴν Ἥρας
 θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρώτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
 δεύτερον ἐν Λέρῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
 τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἑρυσμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
 χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
 πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
 ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαεινόν.
 ἕβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 ἐκ Θρήκης, ἕνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἑρυθείης.
 ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Αἰδαο.
 δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.
 Θεστίῳ θυγατρῶν τοισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΔΗ. Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς
 ὥς οὐκ ἂν αἰὼν' ἐκμάθους βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνῃ τις, οὐτ' εἰ χρηστὸς οὐτ' εἴ τῳ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
 5 ἕξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν,
 ἥτις πατὴρ μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρώνι νυμφείων ὕτλον
 ἀλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστήρ γάρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 10 ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατὴρς,
 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείφ κύτει
 βούπρῳρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστήρα προσδεδεγμένη
 15 δύστηνος αἰὲ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
 πρὶν τῇσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 20 ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης
 ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πύνων
 οὐκ ἂν διείποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὃδ' ἂν λέγοι.

- ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ
 μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἑρακλεί κριτὸν
 ξυστᾶσ' αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα. νύξ γὰρ εἰσάγει
 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
 κάφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποτε,
 γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβῶν,
 σπείρων μόνον προσεΐδε κάξαμῶν ἀπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν ἐς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ. 35
 νῦν δ' ἥνικ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας' ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν· κείνος δ' ὅπου 40
 βέβηκεν οὐδείς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ὠδίνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποιχεται·
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει. 45
 κᾶστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
 ΘΕ. δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατείδον ἥδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα 50
 τὴν Ἑράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γνώμαισι δούλαις, καμὲ χρὴ φράσαι τύσον·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ

- ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινὰ, 55
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς ὕλλον, εἰ πατρός
 νέμοι τιν' ὧραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν ;
 ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
 ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 πάρεσσι χρῆσθαι τάνδρῃ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις. 60
 ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, καὶ ἀγεννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνὴ
 δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
 ΥΛ. ποῖον ; διδάξον, μήτερ, εἰ διδακτά μοι.
 ΔΗ. σὲ πατὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένον 65
 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἔστιν αἰσχύνῃν φέρειν.
 ΥΛ. ἀλλ' οἶδα. μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεῶν.
 ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονός ;
 ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
 Λυδῇ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν. 70
 ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.
 ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὥς ἐγὼ κλύω.
 ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται ;
 ΥΛ. Εὐβοῖδα χώραν φασιν, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι. 75
 ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὥς ἔλειπέ μοι
 μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι ;
 ΥΛ. τὰ ποῖα, μήτερ ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
 ΔΗ. ὥς ἡ τελευταῖη τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον * * * 80
 τὸν λοιπὸν ἥδη βίον εὐαίων' ἔχειν.
 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ, τέκνον,
 οὐκ εἰ ξυνέρξων, ἥνικ' ἢ σεσώσμεθα
 [ἢ πίπτομεν, σοῦ πατὸς ἐξολωλότος ;]
 κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα ; 85

- ΥΛ. ἀλλ' εἶμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
 βάζειν κατήδη τῶνδε, κὰν πάλαι παρῇ.
 [νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἔῃ πατρός
 ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.]
 νῦν δ' ὡς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
- ΔΗ. χώρει νυν, ὦ παῖ. καὶ γὰρ ὑστέρω τό γ' εὖ
 πράσσεις, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.
- ΧΟ. ὃν αἰόλα νῦν ἐναριζόμενα στρ. α'.
 τίκτει κατευνάζει τε, φλογιζόμενον 95
 Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ,
 τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς
 ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων,
 ἥ ποντίας αὐλῶνας, ἥ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 101
 ποθουμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι ἀντ. α'.
 τὰν ἀμφινεικῇ Δηιάνειραν αἰεῖ,
 οἰά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105
 οὐ ποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλ'
 εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ
 ἐνθυμίαις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν
 δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν. 111
 πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος στρ. β'.
 ἥ Νότου ἥ Βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρέϊ πόντῳ
 βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῇ τρέφει, τὸ δ' αὔξει βιότου
 πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τις
 θεῶν
 αἰὲν ἀναμπλάκῃτον Ἴδιδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
 ὦν ἐπιμεφόμενα σ' ἀ- ἀντ. β'. 122

δεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω.

φαμί γὰρ οὐκ ἀποτρύνειν

ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν

125

χρῆναί σ'. ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραινὼν
 βασιλεὺς

ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
 πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.

μένει γὰρ οὗτ' αἰόλα

ἐπ' ὧδ. 132

νῦξ βροτοῖσιν οὔτε Κῆρες οὔτε πλοῦτος,

ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ
 στέρεσθαι.

135

ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω

τάδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε

τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;

140

ΔΗ. πεπυσμένη μὲν, ὥς σάφ' εἰκάσαι, πάει

πάθημα τοῦμόν· ὥς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ

μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ.

τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται

χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλπος θεοῦ,

145

οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,

ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον

ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνή

κληθῇ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος·

[ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.]

150

τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν

πράξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.

πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·

ἐν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.

ὁδὸν γὰρ ἤμος τὴν τελευταίαν ἀναξ

155

ὥρματ' ἀπ' οἴκων Ἑρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις

λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην

- ξυνθήμαθ', ἄμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὐπω φράσαι,
 ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶρπε κοῦ θανούμενος. 160
 νῦν δ' ὥς ἔτ' οὐκ ὦν εἶπε μὲν λέχους ὅτι
 χρεὶή μ' ἐλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρώας γῆς διαιρετὴν νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὥς τρίμηνον ἥνικα
 χώρας ἀπείη κἀναύσιον βεβῶς. 165
 [τότ' ἢ θανεῖν χρεὶή σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
 ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἤδη (ἦν ἀλυπήτῳ βίῳ).]
 τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα,
 [των Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,] 170
 ὥς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ὥς τελεσθῆναι χρεῶν.
 ὥσθ' ἡδέως εὐδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ 175
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.
- ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχυ'· ἐπεὶ καταστεφῇ
 στείχονθ' ὀρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.
- ΑΓ. δέσποινα Διήνεια, πρῶτος ἀγγέλων 180
 ὅκνου σε λύσω. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κακὴ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
- ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραῖε, τόνδε μοι λόγον;
- ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοῦς τὸν πολύζηλον πόσιν 185
 ἦξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
- ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
- ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ

- Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
 ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε 190
 πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῶμην χάριν.
- ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἀπεστίν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
 ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
 κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεῶς
 κρίνει παραστὰς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω. 195
 τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
 οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἥδονην κλύειν.
 οὕτως ἐκείνος οὐχ ἐκὼν, ἐκούσι δὲ
 ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῇ.
- ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις, 200
 ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
 φωνήσατ', ὦ γυναικες, αἱ τ' εἴσω στέγης
 αἱ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὥς ἀελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
 φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
- ΣΟ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς 205
 ὁ μελλονυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
 ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφάρετραν
 Ἐπόλλω προστάταν·
 ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' 210
 ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
 βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν
 θεὰν ἐλαφαβόλον, ἀμφίπυρον,
 γείγονάς τε Νύμφας. 215
 αἰέρομ' οὐδ' ἀπώσομαι
 τὸν αὐλὸν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
 ἰδοὺ ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
 εὐοῖ, ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν
 ὑποστρέφων ἀμιλλαν. 220

ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν·
 ὦδ', ὦ φίλα γυναικῶν,
 τάδ' ἀντίπρῳρα δὴ σοι
 βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

- ΔΗ. ὀρώ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225
 φρουρὰ παρήλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
 χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προϋννέπω χρόνῳ
 πολλῶ φανέντα. χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.
- ΔΙ. ἀλλ' εὐ μὲν ἔγμεθ', εὐ δὲ προσφωνούμεθα,
 γύναι, κατ' ἔργου κτήσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230
 πράσσουντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.
- ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἃ πρῶτα βούλομαι
 δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἑρακλῇ προσδέξομαι.
- ΔΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
 καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσφ' βαρύν. 235
- ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρώας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.
- ΔΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίης, ἔνθ' ὀρίζεται
 βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Δί.
- ΔΗ. εὐκαταῖα φαίνων, ἥ 'πὸ μαντείας τινός;
 ΔΙ. εὐχαῖς, ὅθ' ἦρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
 χώραν γυναικῶν ὧν ὀρᾷς ἐν ὄμμασιν.
- ΔΗ. αὐταὶ δὲ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
 οἰκτραὶ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.
- ΔΙ. ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
 ἐξείλεθ' αὐτῷ κτήμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245
- ΔΗ. ἦ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
 χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
- ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατεῖχεθ', ὥς φησ' αὐτὸς, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρή φθόνον,
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ. 251

κείνος δὲ πρᾶβεις Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῃ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὥς αὐτὸς λέγει.
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνεϊδος λαβὼν
 ὡςθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
 ἡ μὴν τὸν ἀγχιστήρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κοῦχ ἠλίωσε τοῦπος. ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτεΐαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον 260
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ,
 λέγων χερσὶν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν·
 φωνεῖ δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
 ραίοιτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν φωνόμενος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
 ὡς ἔκετ' αὐθις Ἰφίτος Τυρυνθίαν 270
 πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
 τότε ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θᾶτέρᾳ δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἤκε πυργώδους πλακός.
 ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ,
 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος, 275
 πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἡνέσχετο,
 ὁθούνεκ' αὐτὸν μῦνον ἀνθρώπων δόλφ
 ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμύνατο,
 Ζεὺς τᾶν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ.
 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280
 κείνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἴς' οἰκήτορες,

- πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾷς
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐρούσαι βίον
 χωροῦσι πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
 ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ, πιστὸς ὢν κείνῳ, τελῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρώῳ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρόνει νιν ὥς ἤξοντα. τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἡδιστον κλύειν. 290
- ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.
- ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν, ἀνδρὸς εὐτυχῇ
 κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν. 35
 ὁμῶς δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπομένοις
 ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
 ἔμοι γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300
 αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δούλων ἰσχουσιν βίον
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦμόν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι. 305
 οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρωμένη.
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
 ἀνανδρος, ἢ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
 πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
 Λίχα, τίνας ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; 310
 τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
 ἔξειπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
 βιλέπουσ', ὅσῳ περ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.

- ΔΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
- ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
- ΔΙ. οὐκ οἶδα. καὶ γὰρ οὐδ' ἂν. στόρουν μακράν.
- ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ ξυνεμπόρων ἔχεις;
- ΔΙ. ἥκιστα· σιγῇ τοῦμόν ἔργον ἦνυτον.
- ΔΗ. εἴπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαντῆς· ἐπεὶ 320
καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.
- ΔΙ. οὐ τᾶρα τῷ γε πρύσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διήσει γλῶσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
προῦφηνεν οὔτε μέizon· οὐτ' ἐλάσσονα,
ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325
δακρυρροεὶ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
- ΔΗ. ἡ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἤδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
τοῖς οὔσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ νέαν λάβοι·
ἄλις γὰρ ἡ παρούσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἥδη πάντες, ὥς σύ θ' οἱ θέλεις
σπεύδης, ἐγὼ δὲ τᾶνδον ἐξαρκῇ τιθῶ.
- ΔΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνας', ὅπως 335
μάθης, ἄνευ τῶνδ', οὔστινός τ' ἄγεις ἔσω
ὦν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθης ἂν δεῖ.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
- ΔΗ. τί δ' ἐστὶ τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;
- ΔΓ. σταθεῖς' ἀκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
- ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ μοι ταῖσδέ τ' ἐξείπειν θέλεις;
- ΔΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται· τούτους δ' ἔα.

- ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαινέτω. 345
- ΔΓ. ἀνὴρ οὐδὲν ὦν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὄρθον, ἀλλ' ἡ νῦν κακός,
ἡ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἀγγελος παρῆν.
- ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.
ἀ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
- ΔΓ. τούτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγὼ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι
τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρωσ δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
[οὐ τὰπὶ Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος,]
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας
[ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἣ
τὸν Εὐρυτον τόνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων·]
κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὄρᾳς, ἡκει δόμους 365
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως. γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ' εἰκὸς, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν σὺν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίῳ
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἡδομαι, τὸ δ' ὄρθον ἐξείρηχ' ὅμως.
- ΔΗ. οἴμοι τάλαίνα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος; 375

- τίν' ἐσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
 λαθραῖον; ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνυμος
 πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμυντο;
- ΔΓ. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,
 πατὴρς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
 Ἰόλῃ 'καλεῖτο, τῆς ἐκείνος οὐδαμὰ
 βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
- ΧΘ. ὄλονται μὴ τι πάντες οἱ κακοὶ, τὰ δὲ
 λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.
- ΔΗ. τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις 385
 τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
- ΧΘ. πεύθου μολοῦσα τὰνδρὸς, ὡς τάχ' ἂν σαφῇ
 λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
- ΔΗ. ἀλλ' εἴμι. καὶ γὰρ οὐκ ἄπο γνώμης λέγεις.
- ΧΘ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν; 390
- ΔΗ. μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
 ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
- ΛΙ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
 δίδαξον, ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
- ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν 395
 ᾄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
- ΛΙ. ἀλλ' εἴ τι χρήζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
- ΔΗ. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
- ΛΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.
- ΔΗ. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἦκεις ἄγων; 400
- ΛΙ. Εὐβοίης· ὦν δ' ἔβλασται οὐκ ἔχω λέγειν.
- ΑΓ. οὗτος, βλέψ' ὦδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
- ΛΙ. σὺ δ' ἐς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
- ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἱστορῶ.
- ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως 405
 κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ

λεύσσω μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.

ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἔχρηζον τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν;

ΔΙ. δίκαια γάρ.

ΑΓ. τί δῆτα; ποῖαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, 410
ἣν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν;

ΔΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;

ΑΓ. οὐδέν. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.

ΔΙ. ἄπειμι. μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.

ΑΓ. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. 415

ΔΙ. λέγ', εἴ τι χρήξεις. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δήπου;

ΔΙ. φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;

ΑΓ. οὐκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὄρας,
'Ιδὴν ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγειν; 420

ΔΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρῶν,

ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν. ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.

ΔΙ. ναί.
κλύειν γ' ἔφασκον. ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται 425
δόκησιν εἰπεῖν κάξακριβῶσαι λόγον.

ΑΓ. ποῖαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;

ΔΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430

ΑΓ. ὅς σου παρῶν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῃ
πόλις δαμείη πᾶσα, κοῦχ ἡ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς.

ΔΙ. ἀνθρωπῆς, ὦ δέσποινα, ἀποστήτω. τὸ γὰρ

- νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σῶφρονος. 435
- ΔΗ. μὴ, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
 Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ,
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιδε τὰνθρώπων, ὅτι
 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεί. 440
 Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γε, πῶς δ' σθ' ; χἀτέρας οἷας γ' ἐμοῦ·
 ὥστ' εἴ τι τῶμῳ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσφ' 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ, τῇ μεταιτίᾳ
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
 ψεύδει, μάθῃσιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὥδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλῃς γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθῇσιν κακός.
 ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τὰληθές· ὥς ἐλευθέρῳ
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσσεστιν οὐ καλή.
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἱ φράσσουσ' ἐμοί.
 κεῖ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν ; οὐχὶ χἀτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγῃμε δῆ ; 460
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ' οἱ δ' ἂν εἰ
 κάρτ' ἐντακεῖη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ᾤκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψας, ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465

- καὶ γῆν πατρώαν οὐχ ἑκοῦσα δῦσμορος
 ἔπερσε κάδουλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ρείτω κατ' οὖρον, σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν αἰεί.
- ΧΟ. πιθοῦ λεγούσῃ χρηστὰ, κοῦ μέμψει χρόνον 470
 γυναικὶ τῇδε, κάπ' ἐμοῦ κτήσῃ χάριν.
- ΔΙ. ἀλλ', ὦ φίλῃ δέσποινα, ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονούσαν θνητὰ κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοὶ φράσω τάληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἡμέρος ποθ' Ἡρακλῇ
 διῆλθε, καὶ τῇσδ' οὐνεχ' ἡ πολὺφθορος
 καθηρέθῃ πατρώος Οἰχαλία δύρει.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὐτ' εἴλε κρύπτειν οὐτ' ἀπηρνήθῃ ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους
 οὗς εἶπας ἐς τήνδ' ἐμπέδως εἰρηκέναι.
 ὥς τ' ἄλλ' ἐκείνος πάντ' ἀριστεύων χερσίν
 τοῦ τῇσδ' ἔρωτος εἰς ἀπανθ' ἥσσων ἔφν.
- ΔΗ. ἀλλ' ὧδε καὶ φρονούμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
 χωρῶμεν, ὥς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρης,
 ἃ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμύσαι,
 καὶ ταῦτ' ἄγῃς. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε 495
 χωρεῖν προσελθύνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

- ΧΟ. μέγα τι σθένος ἃ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας αἰεί. στρ.
 καὶ τὰ μὲν θεῶν
 παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαυ ἀπάτασεν οὐ λέγω,
 οὐδὲ τὸν ἐννυχον Ἴδιαν, 501
 ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίης
 ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' αἰκοῖται
 τίνες ἀμφίγνοι κατέβαν πρὸ γάμων,
 τίνες πᾶμπληκτα παγκύνιτάτ' ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων.
 ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου ἀντ.
 φάσμα ταύρου,
 Ἀχελῷος ἄπ' Οἰνιαδῶν, ὁ δὲ Βακχείας ἄπ' 510
 ἦλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,
 παῖς Διός· οἱ τότ' ἀολλεῖς
 ἴσαν ἐς μεσον ἰέμενοι λεχέων· [ξυνοῦσα.
 μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει
 τότ' ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων πύταγος, ἐπαδ. 517
 ταυρείων τ' ἀνάμειγδα κεράτων·
 ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
 κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
 πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.
 ἃ δ' εὐώπις ἀβρὰ
 τηλαυγεί παρ' ὄχθῳ
 ἦστο, τὸν δὲ προσμένουσ' ἀκοῖταν. 525
 ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·
 τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
 ἐλεινὸν ἀμμένει·
 καὶ πὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
 ὥστε πόρτις ἐρήμα. 530
- ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος ὀροει
 ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὥς ἐπ' ἐξόδῳ,

τῆμος θυραῖος ἦλθον ὥς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
 τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη. 535
 κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐζευγμένην,
 παρεσδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος,
 λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
 καὶ νῦν δὴ οὔσαι μίμνομεν μίᾳς ὑπὸ
 χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς, 540
 ὁ πιστὸς ἡμῖν ἀγαθὸς καλούμενος,
 οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
 ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ,
 τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή 545
 δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
 ὁρῶ γὰρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς 550
 ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
 γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἥ δ' ἔχω, φίλαι,
 λυτήριον λύπημα τῇδ', ὑμῖν φράσω.
 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ 555
 θηρὸς, λέβητι χαλκῷ κεκρυμμένον,
 ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ
 Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην,
 ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὐήνον βροτοῦς
 μισθοῦ ἵππευε χερσὶν, οὔτε πομπίμοις 560
 κώπαις ἐρέσσω οὔτε λαΐφεισιν νεώς.
 ὃς καμὲ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὐνὴς ἐσπόμην,

φέρων ἐπ' ὤμοις, ἥνικ' ἦν μέσφ' πόρῳ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦνσ' ἐγώ, 565
 χῶ Ζηνὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πνεύμονας
 στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
 τασόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, εἴαν πίθῃ, 570
 πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑπάτῃν σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
 εἴαν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἧ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 ἔσται φρενός σοι τοῦτο κλητήριον 575
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μητιν' εἰσιδῶν
 στέρξει γυναικὶ κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσας, ὦ φίλοι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβιαλυσ' ὅσα 580
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγώ
 μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ·
 φίλτροις δ' εἴαν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ, 585
 μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
 δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεύσθαι κακῶς.

ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὥς τὸ μὲν δοκεῖν 590
 ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.

ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρή δρῶσαν, ὥς οὐδ' εἰ δοκεῖς
 ἔχειν, ἔχοις ἂν γνώμα, μὴ πειρωμένη.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω

- θυραῖον ἦδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται. 595
μόνον παρ' ἡμῶν εὖ στεγοίμεθ', ὥς σκότῳ
κὰν αἰσχροῦ πράσσης, οὐ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
- ΛΙ. τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὥς ἐσμέν ἦδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
- ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα, 600
ἔως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις,
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναῦφῃ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρι τῆς ἐμῆς χερός.
διδούς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ, 605
μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἔρκος ἱρὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κείνος αὐτὸν φανερόν ἐμφανῆς σταθεῖς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
οὕτω γὰρ ἠδύμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως
στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καὶνῷ καὶνὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπὶ μαθήσεται. 615
ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμῆν πομπὸς ὧν περισσὸν δρῶν·
ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κάμου ξυνελθούσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῇ φανῇ.
- ΔΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τίνδε πομπεύω τέχνην 620
βεβαίον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοὶ ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὥς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΔΗ. στεῖχοις ἂν ἦδη. καὶ γὰρ ἐξέπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὥς ἔχοντα τυγχάνει. 625

- ΔΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσσωσμένα.
 ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
 προσδέγματ', αἰτὴν ὥς ἐδεξάμην φίλως.
 ΔΙ. ὦστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμόν ἡδονῇ κέαρ.
 ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 630
 μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
 πρὶν εἰδέναι τὰκείμεν εἰ πυθούμεθα.
 ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα στρ. α'.
 θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
 Οἷτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν 635
 Μηλίδα παρ λίμναν
 χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
 ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραί
 Πυλάτιδες κλέονται,
 ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν ἀντ. α'. 640
 αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
 ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
 ἀντίλυρον μούσας.
 ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος
 σεῦται πάσις ἀρετᾶς 645
 λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
 ὃν ἀπόπτολιν εἵχομεν, στρ. β'.
 παντὰ δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένονσαι
 χρόνον πελάγιον ἴδριες οὐδέν· ἃ δέ οἱ φίλα
 δάμαρ 649
 τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
 πάγκλαυτος αἰὲν ὦλλυτο·
 νῦν δ' Ἀρης αὖ στρωθεῖς
 ἐξέλυσ' ἐπιπόνων ἀμερῶν.
 ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ ἀντ. β'. 653
 σταίη πολύκωπον ὄχημα ναδὲ αὐτῷ,

πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιῶτιν ἐσ-
τίαν

ἀμείψας, ξνθα κλήζεται θυτήρ·

ὅθεν μῶλοι πανίμερος,

660

τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ

συγκραθεῖς ἐπὶ προφάσει θηρῆς.

ΔΗ. γυναῖκες, ὥς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως ;

665

ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξας ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΟ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἑρακλεῖ δωρημάτων ;

ΔΗ. μάλιστα γ'· ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδελον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν.

670

ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτὸν, ἐξ οὗτου φοβεῖ.

ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἶον, ἦν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.

ὃ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως

ἔχριον, ἀργῆτ' οἶδς εὐέρου πόκῳ,

675

τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς

τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,

καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὥς δ' εἰδῆς ἅπαν,

ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.

ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν

680

πλευρὰν πικρᾷ γλωχίνι, προὔδιδάξατο

παρήκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην,

χαλκῆς ὅπως δύστυπτον ἐκ δέλτου γραφήν,

[καὶ μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων,]

τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτίνος τ' αἰεὶ

685

θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ,

ἔως ἂν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμί πυν.

κᾶδρων τοιούτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχυνν, 690
 κᾶθηκα συμπτύξασ' ἄλαμπές ἡλίου
 κυλῶ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρομαι φάτιν
 ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
 τὸ γὰρ κατάγμα τυγχάνω ρίψασά πως 695
 [τῆς οἰός, ᾧ προὔχριον, ἐς μέσην φλόγα,]
 ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν' ὥς δ' ἐθάλπετο,
 ρεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
 μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
 ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου. 700
 τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
 προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
 γλαυκῆς ὁπώρας ὥστε πρίονος ποτοῦ
 χυθέντος ἐς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω· 705
 ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
 πύθεν γὰρ ἂν ποτ' ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἧς ἔθνησχ' ὕπερ;
 οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
 χρήζων ἔθελγέ μ'. ὣν ἐγὼ μεθύστερον, 710
 ὅτ' οὐκ ἔτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.
 μόνη γὰρ αὐτὸν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρυκτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημήναντα, χῶν περ ἂν θίγη, 715
 φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'. ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.

- καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλῆσεται,
ταύτη σὺν ὁρμῇ καὶ συνθανεῖν ἄμα. 720
ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
ἥτις προτιμᾷ μὴ κακῇ πεφυκέναι.
- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεινὰ ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
- ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν 725
οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας
ὀργῇ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
- ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ' ὃ μὴδὲν ἔστ' οἴκοις βαρύ. 730
- ΧΟ. σιγᾶν ἂν ὁρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαιστήρ πατρός δὲ πρὶν ᾤχετο.
- ΥΛ. ὦ μητέρα, ὥς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
ἢ μηκέτ' εἶναι ζώσαν, ἢ σεσωσμένην 735
ἄλλου κεκλησθαι μητέρ', ἢ λῶους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.
- ΔΗ. τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;
- ΥΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ. 740
- ΔΗ. οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
- ΥΛ. ὃν οὐχ οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ
φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγέννητον ποιεῖν;
- ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς; 745
- ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὕμμασιν
πατρός δεδορκῶς καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
- ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρῃ καὶ παρίστασαι;
- ΥΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῶν.

ὄθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πῶλιν, 750
 νίκης ἄγων τροπαία κάκροθίνι,
 ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρὶφ Διὶ
 βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
 οὐκ ἔνιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ. 755
 μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
 κήρυξ ἀπ' οἴκων ἔκετ' οἰκείος Λίχας,
 τὸ σὺν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
 ὃν κείνος ἐνδύς, ὥς σὺ προὔξεφίεσσο,
 ταυροκτονεῖ μὲν δῶδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 760
 λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἑκατὸν προσήγε συμμιγῇ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δεῖλαιος, ἔλεφ φρενὶ,
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο 765
 φλόξ αἱματηρὰ καπὸ πειρίας δρυὸς,
 ἰδρὼς ἀνῆει χρωτὶ καὶ προσπτύσσεται
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος,
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
 ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυντο.
 ἐνταῦθα δὴ ἔβόησε τὸν δυσδαίμονα
 Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
 ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὺν μόνῃς 775
 δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
 κάκεῖνος ὥς ἤκουσε καὶ διώδυνος
 σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νῦν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,
 ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν· 780

κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 785
 κοῦδεις ἐτόλμα τάνδρος ἀντίον μολεῖν.
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπέειπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 790
 ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἶον καπικτήσαιο λυμαντὴν βίου,
 τότε' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 795
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδε μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
 δακρυρροοῦντα, καί με προσβλέψας καλεῖ,
 ὦ παῖ, πρόσσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμὸν κακόν,
 μηδ' εἴ σε χρή θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μέθες
 800
 ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν·
 εἰ δ' οἴκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὥς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θίντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μολίς
 805
 ῥυγχώμενον σπασμῳϊσι. καὶ νιν αὐτίκα
 ἦ ζῶντ' ἐσύψεσθ'. ἦ τεθνηκὸτ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτερ, πατρὶ βουλευσασ' ἐμῷ
 καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὦν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἑρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 810
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες,
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ

κτείνας', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.

ΧΟ. τί σίγ' ἀφέρπεις ; οὐ κάτωσθ' ὀθούνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ ;

ΥΔ. εἴτ' ἀφέρπειν. οὐρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815

αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούσῃ καλῶς.
ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῶν, ἥτις μηδὲν ὥς τεκοῦσα δρᾷ ;
ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
τῶμ' αὖ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβει.

820

ΧΟ. ἴδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ στρ. α'.

τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὃ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέρει
δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·

καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει.

πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων

ποτ' ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανῶν λατρείαν ; 830

εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλα ἀντ. α'.

χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα

πλευρὰ προστακέντος ἰοῦ,

ὃν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων,

πῶς ὃδ' ἂν ἡέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι, 835

δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας

προστετακῶς φάσματι ; μελαγχαῖτα τ'

ἄμμιγ' αἰκίζει

θηρὸς ὀλύεντα κέντρ' ἐπιζέσαντα.

840

ὦν αὖδ' ἁ τλάμων ἄοκνον

στρ. β'.

μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
αἰσούντων γάμων τὰ μὲν οὕτω

προσέβαλε, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς, 845
 ἥ που ὅλοα στένει,
 ἥ που ἀδινῶν χλωρὰν
 τέγγει δακρύων ἄχναν.

ἀ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγά-
 λαν ἄταν. 850

ἔρρωγεν παγὰ δακρύων, ἀντ. β.

κέχυται νόσος, ὧ πόποι, οἷον ἀναρσίων
 οὐπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν
 ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι.

ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς,

ἀ τότε θοὰν νύμφαν

ἀγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς

τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ'

ἀ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἀναυδοῖς φανερά τῶνδ' ἐφά-
 νη πράκτωρ. 860

ΧΟ. πύτερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένου ;
 τί φημι ; 865

ἤχει τις. οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῇ
 κωκυτὸν εἴσω· καί τι καινίζει στέγη.

ξύνες δέ

τὴνδ' ὥς ἀθήης καὶ συνωφρυωμένη

χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραία σηματοῦσά τι. 870

ΤΡ. ὦ παῖδες, ὥς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
 ἤρξεν τὸ δῶρον Ἑρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. τί δ', ὦ γεραῖα, καινοποιηθὲν λέγεις ;

ΤΡ. βέβηκε Διὸς ἀνείρα τὴν πανυστάτην

ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

875

ΧΟ. οὐ δὴ ποθ' ὥς θιανοῦσα ; ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟ. τέθηκεν ἡ τάλαινα ; ΤΡ. δεύτερον κλύεις.

ΧΟ. τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς ;

ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν.

ΧΟ. εἰπὲ τῷ μόρφῳ,
γύναι, ξυντρέχει.

880

ΤΡ. αὐτὴν διηίστωσε.

ΧΟ. τίς Ουμῶς, ἢ τίνες

νόσοι τάνδ' αἰχμᾶν
βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε ; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασα μόνα ;

885

ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.

ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν ;

ΤΡ. ἐπεῖδον, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟ. τίς ἦν ; πῶς ; φέρ' εἰπέ.

890

ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟ. τί φωνεῖς ; ΤΡ. σαφηνῇ.

ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην
ἀ νέορτος ἄδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ' Ἑρινύν.

895

ΤΡ. ἄγαν γε' μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσεσ οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.

[ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι ;

ΤΡ. δεινῶς γε' πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.]

900

ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνα
στορνύνθ', ὅπως ἄψορρον ἀντὶ φῆ πατρὶ,
κρύψας' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
γένοιτ' ἐρήμη, κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου
ψαύσειεν οἷς ἐχρήτο δειλαία πάρος·

905

ἄλλη δὲ κἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀγκαλουμένη, 910
 καὶ τὰς ἡπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
 καὶ γὰρ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρου' ὀρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις 915
 τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσιν φάρη.
 ὥπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 κυβέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
 ἔλεξεν, ὦ λέχῃ τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ 920
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὥς ἔμ' οὐποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν,
 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χειρὶ
 λυεῖ τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος
 προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
 πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 καὶ γὰρ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
 τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 καὶν ᾧ τὸ κείσε δευρὸ τ' ἐξορμώμεθα,
 ὀρώμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ 930
 πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
 ὕψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὐνεκα
 ἀκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τόδε. 935
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὐτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδὲν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,

οὗτ' ἀμφιπύπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρὲς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ, 940
 κλαίων ὀθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἄμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
 τοιαῦτα τὰνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
 ἦ καί τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν. οὐ γάρ ἐσθ' ἦ γ' αὔριον, 945
 πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

- ΧΟ. πότερα πρότερον ἐπιστένω, στρ. α'.
 πότερα μέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις, ἀντ. α'. 950
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
 εἴθ' ἀνεμόεσσά τις στρ. β'.
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὔρα,
 ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
 τὸν Ζηνὸς ἀλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
 μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
 χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν 960
 ὕσπετόν τι θαῦμα.
 ἀγχοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὰν
 προὔκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
 ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.
 πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν ; ὥς φίλου 965
 προκηδομένα, βαρεῖαν
 ἄψοφον φέρει βάσιν.
 αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.

- τί χριῖ, θανόντα νιν ἢ καθ'
ὑπνον ὄντα κρίναι; 970
- ΥΛ. ὦμοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὦ μέλειος.
τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.
- ΠΡ. σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης
ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος. 975
ζῇ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δακῶν
στόμα σόν.
- ΥΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἢ ζῇ;
ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεγερεῖς τὸν ὑπνῷ κάτοχον
κάκκινήσεις κἀναστήσεις
φοιτάδα δεινὴν 980
νόσον, ὦ τέκνον.
- ΥΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέω
βάρος ἄπλετον ἐμμέμονεν φρήν.
- ΗΡ. ὦ Ζεῦ,
ποῖ γὰρ ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κείμει πεπονημένος ἀλλήκτοισ 985
ὀδύναις: οἴμοι ἐγὼ τλάμων·
ἢ δ' αὖτ' ἑμὲ βρύκει. φεῦ.
- ΠΡ. ἄρ' ἐξήδης ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς 990
βλεφάρων θ' ὑπνον;
- ΥΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.
- ΗΡ. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
ιερῶν οἶαν οἶων ἐπὶ μοι
μελέφ' χάριν ἡνύσω. ὦ Ζεῦ, 996
οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λῶσαν, οἶαν,

ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας

ῥοφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον

μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι.

1000

τίς γὰρ αἰοδός, τίς ὁ χειροτέχνης

ἱατορίας, ὅς τήνδ' ἄτην

χωρὶς Ζηνὸς κατακληθήσει;

θαυμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμαν.

ἔ ἔ,

ἔᾱτέ μ', ἔᾱτέ με δύσμορον εὐνάσαι. στρ. α'. 1005

ἔᾱθ' ὕστατον εὐνάσαι

πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;

στρ. β'.

ἀπολείς μ', ἀπολείς.

ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύση.

ἦπταί μου, τοτοτοῖ. ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ὦ

πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ 1010

πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε θρία πάντα καθαίρων,

ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι

οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;

ἔ ἔ,

οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει ἀντ. α'. 1015

μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

ΠΡ. ὦ παῖ ταῦδ' ἀνδρὸς, τοῦργον τόδε μείζον ἀνήκει

ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε

γὰρ ὄμμα

ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν.

1020

ΥΛ.

ψαύω μὲν ἔγωγε,

λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὗτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραθεν

ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοντον. τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

ΗΡ. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;

στρ. γ'.

τᾷδε με τᾷδε με πρόσλαβε κουφίσας.

1024

ἔ ἔ, ἰὼ ἰὼ δαῖμον.

θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δειλαία ἀντ. β.
διολοῦσ' ἡμᾶς

ἀποτίβματος ἀγρία νόσος. 1030

ὦ Παλλὰς Πιλλὰς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ
τὸν φύτορ' οἰκτεῖρας ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
παῖσον ἡμᾶς ὑπὸ κλῆδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾗ μ'
ἐχόλωσεν

σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὐτως, ὧδ' αὐτως, ὥς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς
Ἄιδας, 1040

ὦ Διὸς ἀνθαίμων, ἀντ. γ.

εὐνασον εὐνασον ὠκυπέτα μόρφῳ
τὸν μέλεον φθίσας.

ΧΘ. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς, φίλαι,
ἄνακτος, οἷας οἶος ὦν ἐλαύνεται. 1045

ΗΡ. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ κοῦ λόγῳ κακὰ
καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
κοῦπω τοιοῦτον οὐτ' ἄκοιτις ἢ Διὸς
προὔθηκεν οὐθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
οἶον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050

καθῆψεν ὥμοις τοῖς ἐμοῖς Ἑρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾗ διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθεῖν ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πνεύμονός τ' ἀρτηρίας
ροφεῖ ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055

πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστῃ τῇδε χειρωθεὶς πέδη.
κοῦ ταῦτα λόγχῃ πεδιάς, οὐθ' ὁ γηγενὴς
στρατὸς Γιγάντων, οὔτε θήρειος βία,
οὐθ' Ἑλλὰς, οὐτ' ἄγλωσσος, οὐθ' ὄσσην ἐγὼ 1060
γαῖαν καθαίρων ἰκόμην, ἔδρασέ πω·

γυνή δέ, θῆλυς οὔσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. 1065
 δὸς μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὥς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμόν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὀρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
 ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτειρόν τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμεν κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ἠϋρῆμαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν στήθι πλησίον πατρός,
 σκέψαι δ' ὅποιās ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα. δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦν, θεῶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὥς οἰκτρῶς ἔχω. 1080
 αἰαῖ, ὦ τάλας,
 εἰ εἰ,
 ἔθαλψεν αἴτης σπασμὸς ἀρτίως, ὃ δ' αὖ
 διῆλξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔω
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος. 1085
 ὦναξ Ἄϊδη, δέξαι μ',
 ὦ Διὸς ἀκτῖς, παῖσον.
 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
 ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε

- Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
 λείοντ', ἀπλάτον θρέμμα ἀπροσήγορον,
 βία κατειργάσασθε, Δερναίαν θ' ὕδραν, 1095
 διφυῆ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν
 θηρῶν, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἑρμάνθιδόν τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσέων 1100
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κοῦδεις τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' αἴτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 1105
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρο Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κὰν τὸ μηδὲν ὦ
 κὰν μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι κακ τῶνδε. προσμῶλοι μόνον,
 1110
 ἔν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι
 καὶ ζῶν κακοὺς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.
- ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλῆσεται.
- ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγῇν παρασχῶν κλυθί μου, νοσῶν δμῶς. 1115
 αἰτήσομαι γάρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτὸν, μὴ τοσοῦτον ὥς δάκνη
 θιμῶ δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ κὰν ὅτοις ἀλγείς μάτην.
- ΗΡ. εἰπὼν δ' χρήσεις λῆξον' ὥς ἐγὼ νοσῶν 1120
 οὐδὲν ξυνήμ' ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
- ΥΛ. τῆς μητρὸς ἤκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς

νῦν ἔστιν οἷς θ' ἡμαρτεν οὐχ ἔκουσία.

ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὥς κλύειν ἐμέ; 1125

ΥΛ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.

ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.

ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.

ΗΡ. λέγ'· εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇ κακὸς γεγώς.

ΥΛ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς. 1130

ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.

ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.

ΗΡ. οἴμοι· πρὶν, ὥς χρῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς;

ΥΛ. κἂν σοῦ στραφεῖη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἰπέ δ' ἦ νοεῖς. 1135

ΥΛ. ἅπαν τὸ χρῆμ', ἡμαρτε χρηστὰ μωμένη.

ΗΡ. χρῆστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;

ΥΛ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλαχ', ὥς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140

ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμήναι πόθον.

ΗΡ. ἰοῦ ἰοῦ δύστηνος, οἷχομαι τάλας.

ἄλωλ' ἄλωλα, φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστί μοι.

οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν. 1145

ἰθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστί σοι·

κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς

μάτην ἄκοιτιν, ὥς τελευταίαν ἐμοῦ

φήμην πύθησθε θεοσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ. 1150

ΥΛ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,

τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
 ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρῆ, πάτερ, 1155
 πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

HP. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
 φανείς ὅποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο, 1160
 ἀλλ' ὅστις Ἄιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
 ὁδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὥς τὸ θεῖον ἦν
 πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
 φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
 μαντεῖα καινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
 ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος ἐξεγραψάμην
 πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυὸς,
 ἣ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστῶτων ἐμοὶ 1170
 λύσιν τελεῖσθαι· καδύκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανούσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρῃ σύμμαχον, 1175
 καὶ μὴ ἵπιμῆναι τοῦμόν δεῦναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

ΥΛ. ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν ἐς λόγου στάσις
 τοιάνδ' ἐπελθὼν, πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ. 1180

HP. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρῶτιστά μοι.

ΥΛ. ὥς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις ;

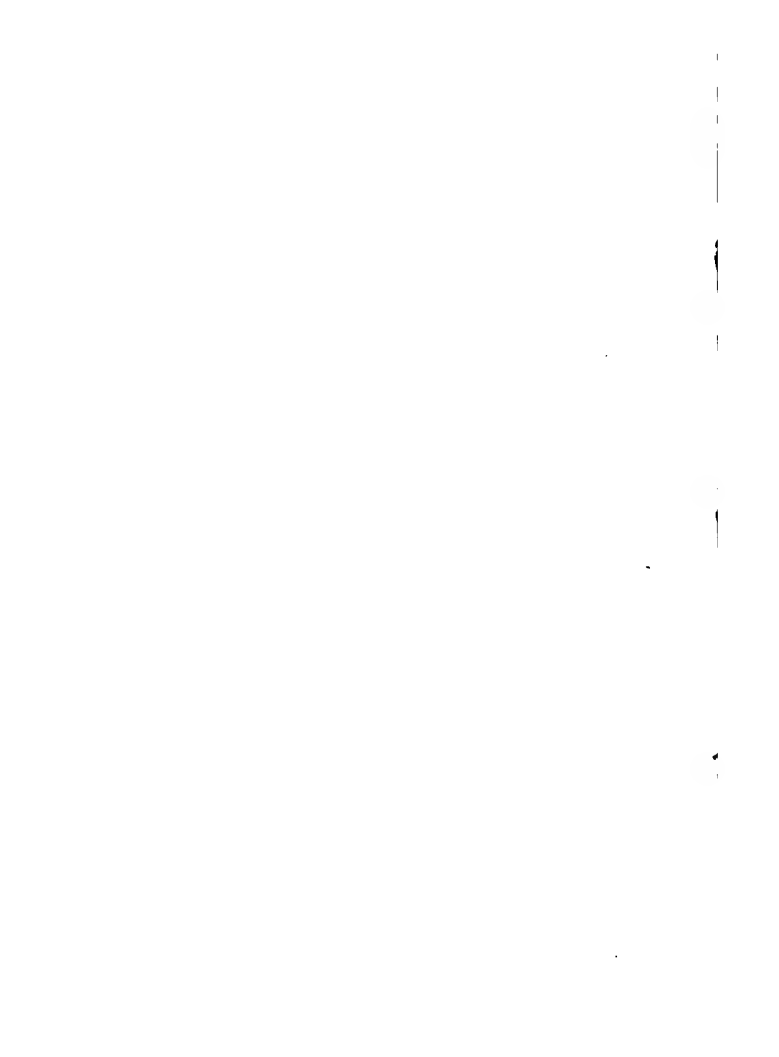
HP. οὐ θᾶσσον οἴσεις μὴδ' ἀπιστήσεις ἐμοί ;

ΥΛ. ἰδὼν προτείνω, κούδεν ἀντειρήσεται.

- ΗΡ. ὅμνυ Διδὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κάρα. 1185
 ΥΛ. ἦ μὴν τί δράσειν, καὶ τόδ' ἐξειρήσεται ;
 ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
 ΥΛ. ὅμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
 ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὖχου λαβεῖν.
 ΥΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὖχομαι δ' ὅμως. 1190
 ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον ;
 ΥΛ. οἶδ', ὥς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεῖς ἄνω.
 ΗΡ. ἐνταυθὺ νυν χρὴ τοῦμόν ἐξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρήζεις φίλῳν,
 πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς 1195
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμόν ἐμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
 πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίστω δάκρυ,
 ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἴ 1200
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ νέρθεν ὧν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύνς.
 ΥΛ. οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας ; οἶά μ' εἴργασαι.
 ΗΡ. ὅποια δραστέ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρός
 ἄλλου γενοῦ τοῦ μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
 ΥΛ. οἴμοι μάλ' αὖθις, οἶά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
 ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον
 καὶ μούνον ἱατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΥΛ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν λῶμην τὸ σόν ; 1210
 ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
 ΥΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης ;
 ΥΛ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χερσίν·
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κοῦ καμεί τοῦμόν μέρος. 1215

- ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειαί μοι
 χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
 ΗΡ. τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
 ΥΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ' ἐπικάζειν ἐμέ. 1220
 ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκῆπτω, τέκνον·
 ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρώων ὀρκίων μεμνημένος,
 πρόσθου δάμαρτος, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὅμω 1225
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτὲ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου. τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
 ΥΛ. οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακὸν, 1230
 τὸ δ' ὧδ' ὄρᾳν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
 ΗΡ. ὥς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω θροεῖς.
 ΥΛ. τίς γάρ ποθ', ἧ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ
 μεταίτιος σοὶ τ' αὖθις ὥς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ ἕξ ἀλαστόρων νοσοῖ, 1235
 ἔλοιτο; κρεῖσσον καμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμῶ.
 ΗΡ. ἀνὴρ ὅδ' ὥς ἔοικεν οὐ νεμείν ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
 μενεί σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240
 ΥΛ. οἴμοι, τάχ', ὥς ἔοικας, ὥς νοσεῖς φράσεις.
 ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
 ΥΛ. δειλαιοσ, ὥς ἐς πολλὰ τὰ πορεῖν ἔχω.
 ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
 ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ. 1245
 ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοῦ μὲν εἰ τέρψεις κέαρ.

- ΥΛ. πρᾶσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε ;
 ΗΡ. ἔγωγε. τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
 ΥΛ. τοιγὰρ ποιήσω, κοῦκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἂν ποτε 1250
 κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
 ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, κάπῃ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθε· ὥς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυράν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἵρεσθε. παῦλά τοι κακῶν 1255
 αὕτη, τελευτῇ τοῦδε τάνδρος ὑστάτη.
 ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἵργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κᾶξαναγκάζεις, πάτερ.
 ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι
 νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος 1260
 λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
 ἀνάπνευε βοήν, ὥς ἐπὶ χαρτον
 τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
 ΥΛ. αἶρετ', ὀπαδοὶ, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, 1265
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
 οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθῃ.
 τὰ μὲν οὖν μέλλουσ' οὐδεὶς ἐφορᾷ, 1270
 τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
 αἰσχροὶ δ' ἐκείνοις,
 χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
 λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἀπ' οἴκων, 1275
 μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
 πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
 κοῦδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.

TRACHINIÆ.

NOTES.

1. Λόγος μὲν ἐστ' ἀνθρώπων, *There is a proverb among men, ἀρχαῖος φανεῖς, bruited in olden time.*

2. Literally, *that you cannot thoroughly know—the life of mortals—before a man be dead,—whether life be to any one happy, or whether it be grievous, (utrum fausta an infausta).* There is a kind of attraction here: *you cannot know the life, whether it be,—instead of, you cannot know whether the life be.* See Ajax, 837, μαθεῖν ἐμὲ ὥς διόλ-
λυμαι: compare Medea, 37: see Jelf, § 898, 2; Mat-
thiæ, § 296.

[The word *χρηστός* is worth noticing especially. Its literal sense, *utilis*, sometimes passes into that of *thoroughly available, perfect in development, unmarred, unspoiled*; just as the Greek would use *διεφθαρμένος* to express what is *spoiled, marred of its perfection.* See Hdtus. i. 34, 38, 160; Medea, 1055; Ajax, 115; Arist. Eth. ix. 9; Eur. Hipp. 376.

4. Render: *For the life I lead, well I know 'tis a hapless one, and a burdensome.*

5. *ἔξοιδ' ἔχουσα*, verbs of sensation with a participle, as usual.
6. *ἥτις πᾶρδὸς μὲν*. The apodosis (δέ) in line 26, *τέλος δ' ἔθηκε*.
ἥτις, utpote quæ.
8. *εἴ τις*: a way of expressing a superlative idea. Compare Ajax, 488.
νυμφεῖα, sc. *ἑρα*, nuptial rites; here marriage.
νυμφείων, genitive of cause.
11. *ἐναργὴς ταῦρος*, a manifest bull,—as distinct from the ambiguous form mentioned in next line.
15. *προσδεδεγμένη*, having received.
18. *ἀσμένῃ δέ μοι*, to me well-pleased; literally, i. e. to my great joy. Same idiom used in Latin: ex. gr., Tac. Ann. i., "quibus bellum volentibus erat;" see Matthiæ, § 388, d.
- 21, 22. *ἂν—ἂν*: Jelf, § 432.
23. *τῆς θέας*, gen. of cause: *unscared by the sight*
25. A proverbial expression.
26. *Ζεὺς ἀγώνιος*. When a deity is quoted, there is often an adjective expressing the capacity in which he is supposed to act under the circumstances related. So *Ζεὺς ξένιος*, —*Ζεὺς ἱκέσιος*, &c.
28. *For being united to Hercules as his chosen bride*.
τρέφω φόβον ἐκ φόβου: see Philoctetes, 795; Ajax, 503, 644, and note in this series; see Antigone, 884.
30. *διαδεγμένη*, i. e. in succession: *one night after another*

brings, as it comes on, the sense of weariness and removes it ;
i. e. suffers it to be removed, when morning comes. For
this use of ἀπωθεῖ, compare Ajax, 674. Wunder inter-
prets otherwise.

37. ταρβήσας' ἔχω. Compare θαυμάσας ἔχω, Phil. 1362.

The union of ἔχω with an aorist participle continues its
force, and adds the sense of a present perfect to it.

38. Ἰφίτου βίαν: see Jelf, § 442, c.

40. οὗ βέβηκεν, *where he is.*

50. γωμένην ὀδύρματα, accus. of cognate notion.

56. εἰ πατρὸς—δοκεῖν, *if he is at all anxious whether his
father seems to be prospering.*

60. τάνδρι, i. e. Hyllus.

84. ἡνίκα, *at a crisis when—.*

92. καὶ γὰρ ὑστέρω—ἐμπολᾷ, *Yet even to one who is late
(in learning it), prosperity (i. e. the tidings of prosperity)
bring gain, (i. e. are a comfort,) whenever he may have
learnt it.*

97. τοῦτο καρῦξαι, *to tell this, where is the son of Alcmena,
&c.; for which, literally, we have to tell this as to the son
of Alcmena, where he, &c.* The attraction is similar to
that noticed in note on line 2, which see, and consult
the same references.

100. ἡ πορτίας αὐλῶνας, sc. νάει, which justifies accusative.
κλιθεῖς governs a dative.

105. τρέφουσιν: see note on 28.

111. *ἀπρίξουσιν*: used for expectation, whether hopeful, or as here, fear. See Ajax, 799.
122. Some read *ἀδεῖα*, i. e. *which you will be glad to hear*. *αἰδοῖα* implies that the Chorus does not contradict without deference.
130. *ἐπὶ*. Separated by tmesis from *κυκλοῦσιν*.
150. *πρὸς* = with reference to as the cause of the anxiety.
157. *ξυνθήματα*, accusative of nearer definition.
160. *λέχους κτῆσιν*, *jointure*, (Linwood).
175. *For I see some one approaching, crowned in respect of your tidings*.
195. *κρίνει*, *enquires*; literally, *is sifting*.
205. *δόμος δ μελλόνυμφος* = *the maidens in the house*; for *μελλόνυμφος* means *marriageable*, especially used of females.
210. *ἀμφίπυρον*, *bearing a torch in either hand*.
230. *κατ' ἔργου κτῆσιν*, i. e. *as beseems one who has succeeded in his work*; *as befits the attainment of the end of one's labour*.
250. *ἀγχιστήρ*, *the bringer near*, i. e. *the author*.
260. *τόνδε*, Eurytus; whose name is implied in the adjective *Εὐρυτείας*.
292. *τῶν μὲν*, i. e. *captives whom the herald brought*.
295. *τοῦτο*, i. e. *the feeling of joy*.

305. τῇσδε, i. e. ἐμοῦ.

308. πρὸς μὲν γὰρ φύσιν, *looking to your form.*

314. κρινοῖς; as in 195.

316. μή; *num?*—interrogative.

325. ἐξ ἴσου τῷ γε πρόσθεν χρόνῳ—*just as hitherto.*

326. βάρος, accusative of specification after ὠδινούσα.

339. *But what is the reason why you stay my steps?*

344. σοι ταῖσδε τ', i. e. herself and the Chorus.

τούτους, Lichas and the captives.

355. αἰχμάσαι τάδε = *to war this war.*

358. ὄν, i. e. ἔρωτα. ἔμπαλιν λέγει, *contradicts himself.*

366. οὐκ ἀφροντίστως, *not without design.*

370. ὥστε ἐξελέγχειν, *so that they can convict him.*

375. *She is, then, not (is she?) the obscure one he swore she was?*

381. βλάστας, i. e. = parents.

389. οὐκ ἄπο γνώμης, i. e. *sensibly, wisely.*

394. ὥς ἔποντος, εἰσορᾶς, ἐμοῦ. The εἰσορᾶς is merely colloquial and parenthetical.

395. ἐκ ταχείας: an adverbial form, like δι' ὀρθῆς.

409. δίκαια γάρ, *for it is right I should acknowledge you my mistress.*

419. ἣν ὅπ' ἀγνοίας ὀρᾷς = *whom you pretend you do not know*; lit., *whom you regard with (assumed) ignorance.*

435. νοσοῦντι, i. e. in mind.

437. ἐκκλέψης λόγον. See note in this series on Ajax, 188; compare Ajax, 1137.

440. χαίρειν, and not πέφυκεν, to be taken with τοῖς αὐτοῖς.

442. ἐς χεῖρας, *cominus.*

445. εἰ μεμπτός εἰμι = *εἰ μέμφομαι.*

460. πλείστας εἷς ἀνὴρ. See Matthiæ, § 461, obs.

465. Compare line 25 of this play.

473. κοῦκ ἀγνώμονα, *and not severe; not without consideration; not without indulgence.* ἀγνώμων is literally, *wanting in judgment*, and so *wanting in feeling.*

490. φρονοῦμεν, *sapimus.*

491. ἐπακτὸν, *self-induced.*

498. ἐκφέρεται, *bears off*, (as from a contest).
σθένος νίκας, *the might which victory gives.*

500. παρέβαν, *I have passed over in silence.*

503. τάνδε, *Deianira.*

520. The κλίμαξ is a sort of wrestler's device.

542. οἰκούρια, sc. δῶρα, *rewards for keeping house.*

550. *ὃν ἄνθος, whose flower* (sc. of ripening youth). *τῶν δ',*
i. e. of waning beauty.

551. *πόσις, husband in name.*

554. *λυτήριον λύπημα.* Linwood explains, “remedium cum dolore conjunctum.” But probably *λύπημα* is governed by (not in apposition with) *λυτήριον*: and *λυτήριον* governs it by force of the verb *λύω*, which it has in it. Compare the accusative after *φύξιμος* in Antigone, 781; see Matthiæ, § 422.

562. *τὸν πατρῶον στόλον, by my father's sending.*

568. *στέρνων, gen. after διερροίξῃσεν.*

572. *ἀμφίθρεπτον, clotted round.*

573. *Where the Lernean Hydra has dipped the black-venomed darts.*

θρέμμα ὕδρας = ὕδρα.

590. *So far I have confidence, as that there is probability in it; but I have not yet come to the actual experiment of it.*

593. *But it is necessary to put it to practice, if you would know for certain; for not even though you fancy you have, would you be able to have a proof, so long as you are not making proof of it by trial.*

596. *αἰσχύνῃ, i. e. εἰς αἰσχύνῃν.*

600. *σοι, colloquial.*

601. *ἔως, dum.*

614. Repeat *φύλασσε.*

620. τέχνην: see Jelf, § 548, *d*; § 561.

631. *O ye who dwell by the warm Waters, situated between seas and rocks! But L. and S. otherwise, α. ν. ναύλοχος.*

639. *Where is the Grecian congress, called Pylian.*

641. ἀναρσίαν, *unpleasing, untoward*; lit., *unfitting*.

660. πανήμερος, *full of love*: others, πανήμερος, *journeying all the day*. Hermann explains it, πάντως τῇδε τῇ ἡμέρᾳ.

663-4. περαιτέρω πεπραγμένα. περαιτέρω, sc. τοῦ δέοντος, (cf. πολλὰ πράττειν): an euphemism for doing mischief.

666. ἀθυμῶ δ', εἰ. Compare the use of εἰ after φόβος, φοβούμαι.

670. προθυμίαν ἄδηλον ἔργου, i. e. ἀδήλου ἔργου.

674. τὸν ἐνδυτήρα πέπλον, *the robe to be put on*. ἐνδυτήρ is, of course, strictly a substantive form, meaning *clothing*.

678. ψῆ κατ' ἀκρᾶς σπιλάδος, *disappears, crumbles away down from the surface of the stone*, (a stone on which he had put it to dry.)

683. ἐκ δέλτου χαλκῆς, take this with δύσνικτον.

700. θρομβώδεις ἀφροί, *clotted foam*.

710. ἐθελγέ μ', *beguiled me*.

712. ψευσθήσομαι γνώμης. Compare δόξης δ' ἐσφάλην εὐ-

αγγέλου, Eur. Med. 712; and Ajax, 1382, ἔψευσαι ἐλπιδων.

724. κρίνειν ἐλπίδα, *we must not sentence hope before the event.*

726. ἥτις καὶ θράσος τι, *which affords any ground of confidence.*

731. σιγᾶν, i. e. μὴ λέγειν.

737. Translate: *What is there on my part, (i. e. which I have done,) at all events, that is an object of loathing.*

743. φανθὲν = ἐνδῆλως πραχθέν.

q. d. ἀγένητα ποιεῖν ὅσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα. See Arist. Eth. vi. 2, 6.

757. οἰκειός, i. e. *from his own house*: a private, not a public, messenger.

760. ἐντελεῖς, i. e. *fit for sacrifice.*

761. τὰ πάντα, i. e. *in all.*

767. χωρὶ, *dativus loci.*

770. ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος, *a convulsive biting.*

771. There must only be a comma at ἐδαίνυτο.

780. ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου, i. e. τὴν ἐκ τοῦ πόντου ἀμφότερωθεν κλυζομένην: Schol.

789. ἀπείπε, *sank, or gave way.* πολλά, as often = πόλλας.

791. ἐνδατούμενος, *reviling, reproaching*; vide Liddell and Scott.

794. προσέδρου, *surrounding*.

803. ἐπισκῆψαντος. You might expect the accusative, as σφε follows; but the genitive absolute makes the clause more emphatic. See Matt. § 561.

810. ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες, *since, alas! you have cast away justice*. μοι = *to my grief*; as usual, with its mere colloquial force, shewing the speaker's personal concern in the statement.

815. οὐδὸς—καλός, *may she have a fair wind as she departs from my sight*; i.e. *the sooner she is gone the better*.

821. προσέμιξεν, *has reached us*.

825. ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων, *should complete a succession of labours*.

826. κατουρίζει, *brings to its issue*.

ὁ μὴ λεύσσω, *ceasing to live*. θανὼν, *after he is dead*.

831. νεφέλα refers to the poisonous robe.

836. ὕδρας φάσματι = ὕδρα, and refers to the poison.

844. ἀλλόθρου, *alien*, i. e. *adverse*.

852-4. οἶον—οἰκτίσαι, *a woe to be lamented such as, of all untoward things, never yet befel the renowned son of Zeus*.

κέλωρ: a poetic word for love.

857. θοὰν. Some explain, *quickly gained, or hastily wedded*; others as = *destructive, sorrow-bringing*. Linwood's suggestion of θοῶ agreeing with ἀλχμῶ, would remove all difficulty.

867. καὶ τι καινίζει στέγη, *and the house produces something unexpected*, i. e. shews something fresh.

869. ἀηδής: but some read ἀηθής.

872. πόμπιμον, i. e. πέμφθεν. Compare Eur. Hipp. 579.

880. ξυντρέχει, *Tell me, women, what fate does she meet?* i. e. what death does she die?

881. τίνες νόσοι; *What madness?*

882. *Help to accomplish this deadly blow of an evil weapon.*
If we read τάνδ' αἰχμὰν ξυνεῖλε, we must regard it as a compound expression, = *plant a deadly blow*. Compare ἀρκάσαι πείραν, Ajax, l. 3. But better, with Linwood, read τάνδ' αἰχμῇ, *killed her with the edge of a deadly weapon*.

887. *By the wound of mournful steel....*

899. ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί, i. e. ὥστε σε μαρτυρεῖν, i. e. *so as to bear me out that I speak the truth*.

903. ἄψορον, adverbial.

905. ὅτου ψαύσειεν, *whatsoever of the instruments she touched*, i. e. when she touched any of the, &c.

923. συντόνῳ χερὶ, *with eager hand*.

933. *That he had kindled this deed by his anger.*

943. ὠρφανισμένος βίον: rendered orphan as to his life. Compare Eur. Alc. 397.

954. ἔπουπος, *favourably blowing*. ἐστιῶτις, *from this hearth*.

958. *ταρβαλέα θάνοιμι, die through fear.*
960. *Since in inextricable pangs they say he is coming home, —an unutterable sight.*
964. *As anxious for a friend, they move a slow, noiseless step; sc. ἐξόμιλος ἦδε βάσις.*
973. *τί πᾶθω; What shall I do?*
976. *Bite thy lips, and hold thy peace.*
978. *ὑπὸν κάτοχον, held of sleep, i. e. under the power of sleep.*
980. *φοιτάδα, haunting him: a vox propria of madness.*
981. *Render: Yet all wretched that I am, my soul is still struggling with its passion, an exceeding burden.*
984. *τοῖσι, i. e. τίσι.*
987. *μιαρὰ, sc. νόσος. βρύκει, i. e. ἐσθλεί.*
993. *στέργειμι, acquiesce, submit; i. e. be silent.*
1000. *ἄνθος, full force.*
1002. *χειροτέχνης: as opposed to the ἀοιδός.*
1004. *πόρρωθεν, even though far off.*
1009. *πόθεν ἔστε; Whence are ye? i. e. who are ye? i. e. what sort of people can ye be?*
1015. *Translate: Is no one willing to strike off my head (i. e. me) from its loathly existence?*

1019. Hermannu says, "tibi plena est atque integra videndi facultas, potiusquam ut per me ille servari posset."

1022-3. οὐτ' ἑνδοθεν οὔτε θύραθεν, *neither by my own efforts, nor by those of others.* ἐξανύσαι βίοντον λαθίπονον δυνῶν, *to effect that his life shall forget its pangs, i. e. to make his life forgetful of pangs.* With ἐξανύσαι λαθίπονον, cf. ἡνύσατ' ἐκτοπίαν, CEd. Tyr. line 166.

1032. ἀνεπίφθορον, *which none can reproach.*

1060. ἄγλωσσος, i. e. βάρβαρος.

1095. ἔμικτον, *unapproachable; i. q. ἀπρόσμαχον.*

1108. κἄν μὴδὲν ἔρπω, *even though I cannot crawl.*

1113. Understand σε before ἔξουσιν.

1121. ποικίλλεις πάλαι. πάλαι used with a present tense, as it often is.

1127. τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις, *in consideration of her past offences.*

1128. τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν. Understand ἡμαρτημένοις: *on account of errors she has this day committed.*

1151. ἀλλ' ἐπακτίῳ, *but now it happens she dwells at Tiryns.*

1156. ἐξυπηρετήσομεν, *we, on hearing it, will give our services to the uttermost.*

1165. τοῖς πάλαι ξυνήγορα, *agreeing with those previously given.*

1171. τελεῖσθαι, fut.

1176. τοῦμὸν δέξῃναι στόμα, *so as to embitter my speech.*
1202. ἀραῖος, *visiting a curse upon me . . .*
1207. παλαμναῖον σέθεν, *your actual murderer.*
1212. φορᾶς = τοῦ φέρειν σε.
1230. *To be angry with a man that is maddened is wrong ; but to see a man in this condition when he is in his right senses, who can endure it ?*
1237. τοῖσιν ἐχθίστοισι : *including Iole.*
1238. μοῖραν νεμεῖν = *to pay me that which is my due.*
1240. *You will confess you are insane ; i. e. in giving me these directions.*
1243. τᾶπορεῖν : *τὴν ἀπορίαν.*
1266. εἰδότες ἀγνωμοσύνην : *after the same figure as we say εἰδέναι χάριν.*
1275. λείπον μὴδὲ σὺν, sc. ἡμῶν, *neither yet do thou fail to follow us.*
1278. ὃ, τι μὴ Ζεύς, sc. ἐστί, i. e. and nought of all but the hand of Zeus is in it.

